

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XIV. De fuga Athanasii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἀμύνεας βελομήνῳ ἀντὶ ὧν Ἰπὴ κωνσταν-
 τίω Ῥωμαίων χάσαν κατέδραμον, ἀπα-
 δαίως διὰ τῆς ἀσίας Ἰπὴ τὰ ἑώρα μίση δέ-
 ξαιεν εἰδὼς ὅσα πόλεμῳ ἔχει κακά, καὶ
 ὡς πολλῶν δέται χρεμάτων, καὶ ἀνδρὶ τῶ-
 ν αὐτῶν καὶ ὁρθεῖται, πανέργως ἐπενόησε συλ-
 λέγειν τὰ χρεμάτια ὡς τῶν χριστιανῶν τοῖς
 γὰρ μὴ βελομήνοις δύνει, ἐπέθηκε χρεματι-
 κὴν καὶ ἀδίκην καὶ ἀπατήσιον τῶν ἀληθῶς
 χριστιανιστοῦ ἐγένετο σὺν τῷ ἑκάστῳ γὰρ
 καὶ τὴν ὑπαρξίαν ἀναλόγως εἰσέφερε καὶ ὁ
 βασιλεὺς ἐκ τῆς ἀδίκης συλλογῆς τῶν ἀδί-
 κων χρεμάτων, ταχὺ πλάσθη ἢν ἐχρηστο-
 γῶν τῶ νόμῳ, ὅπερ τε μὴ παρῆν, καὶ ὅπερ διέ-
 ξαιεν τὴν καὶ αὐτὰ καὶ οἰκίλλως τῶν χριστι-
 ανιστοῦ κατέτερον σύρροια τε τῶν φιλοθ-
 φεῖν λεγόντων ἐγένετο καὶ τελετάς ἵνας
 στυγίαν, ὡς καὶ ἀπλάγχθοσ κοπόμενοι
 παῖδας καὶ ἀδύεν ἀφθόρες, ἀρρένας καὶ θη-
 λείας, καὶ τῶν σαρκῶν ἀπογένεας καὶ ταῦ-
 τα ἐποίεν καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, καὶ καὶ
 τὰς ἀθήνας, καὶ καὶ τὴν ἀλεξάνδρην· ἐνθα καὶ
 καὶ ἀθανασίῳ τῷ Ἰπὴσκόπῳ σκιδνωρίαν ποιη-
 σάμενοι, γινώσκουσι βασιλεῖ, ὡς λυμαίνοντο
 τὴν πόλιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰγυπτον, καὶ δεῖν αὐ-
 τὸν ἀπαλλάξαι τῆς πόλεως· κενήθη δὲ καὶ
 αὐτὸς ἐκ παρὰ ἀγάματος βασιλικῆς, καὶ ὁ ἀλε-
 ξανδρείας ἐπαρχῶν.

A ulcisci vellet ob crebras incursiones
 quas Constantii temporibus in agrum
 Romanum fecerant, per Asiam in Ori-
 entis partes properè contendit. Cum-
 que intelligeret quot mala bellum ap-
 portare soleat, & quantâ pecuniâ o-
 pus sit, sine qua bellum commode ge-
 riri non potest, magnam auri vim callide à
 Christianis extorquere constituit. Etenim
 pecuniariam multam impotuit iis qui
 sacrificare abnuerent: ipsaque exactio
 in eos qui vere Christiani essent, plena
 erat severitatis. Unusquisque enim pro
 modo facultatum suarum pecuniam con-
 terre cogebatur. Ita Imperator per in-
 justam mala pecuniâ exactioem brevi
 locuples factus est. Nam lex executioni
 mandabatur, non solum ubi Imperator
 aderat, sed in iis etiam locis ad quâ
 minime accesserat. Tunc etiam Pagani
 in Christianos irruerunt: & concursus
 factus est eorum qui se Philosophos
 prædicabant, Quin etiam nefanda
 mysteria ab illis excogitata sunt: ita ut
 pueros impuberes utriusque sexus im-
 molarent, extaque eorum inspicerent,
 carnes denique degustarent. Atque hæc
 tum in aliis urbibus facta sunt, tum
 Athenis & Alexandria. Qua quidem
 in civitate, concinnatis adversus
 Athanasium calumniis Imperatori signi-
 ficarunt, urbem ab illo & universam
 Ægyptum vastari, eumque pellendum
 esse ex civitate. Sed & præfectus
 Ægypti, jussu Imperatoris adversus
 eundem Athanasium insurrexit.

Κεφ. ιδ΄.

Περί τῆς ἀθανασίου φυγῆς.

Ὁ Δε φεύγει πάλιν, εἰπὼν τοῖς γινώσκου-
 μοις, ὡς σαλῶμεν μικρὸν ὧ φίλοι νε-
 φύθριον γὰρ ἐστὶ καὶ παρέρχετ' ταῦτα εἰπὼν,
 εὐθύς ὡς εἶχε, πλοῖον διατῆ νεῖλα εἰς τὴν αἰ-
 γυπτον ἐφυγῆν· ἐδίωκον δὲ κατόπι, οἱ συλλα-
 βῆν αὐτὸν ἀπεύδοντες· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ ῥώθην
 εἶναι ἐπίθετο τὰς διώκοντας, οἱ μὲν στυγόν-
 τες, ὡς ἐπὶ τὴν ἔρημον αὐτῆς φεύγειν ἐκέλευον·
 ὁ δὲ, ἑσθὴ γνῶμη χρησάμεν· διέφυγε τὰς
 διώκοντας τοῖς γὰρ διώκασιν, ἔξυποσρέ-
 ψαίλας ἀπαλῶν στυγέλλοι καὶ τῆτο ἢ
 τὰ χῶν ἐγένετο· ἐπεὶ δὲ πησιόν τῶν διωκόν-
 των οἱ παρὰ μικρῶ φεύγοντες ἦσαν, ἐδὲν οἱ

CAPUT XIV.

De fuga Athanasii.

Igitur ille fugam denuo cepit, ami-
 cos his verbis affatus: secedamus pau-
 lisper, o amici. Nam nubecula est,
 quæ cito evanescet. His dictis, pro-
 tinus conscensa nave trajecitque Nili
 alveo, in Ægyptum fugit. Insequen-
 D bantur eum à tergo, qui comprehende-
 re illum studebant. Ille cum persecu-
 tores haud procul abesse didicisset,
 comitesque ipsum hortarentur, ut de-
 nuo fugeret ad solitudinem, prudenti
 usus consilio manus persequentium ef-
 fugit. Persuasit enim illis ut conversi
 persequentibus occurrerent. Quod
 quidem celerrime factum est. Cum
 igitur hi qui paulo ante fugiebant, jam
 proximi essent persequentibus; illi qui

Athanasium quærebant, nihil aliud ab A
 ejus comitibus quæsierunt, quàm utrum
 Athanasium vidissent. Isti vero eum
 prope esse indicaverunt, acsi propera-
 rent, brevi illum comprehensuros ef-
 se. Ita illi delusi, Athanasium acriter
 frustra consecrati sunt. Ille autem cla-
 psus, clanculo venit Alexandriam; ibi-
 que delituit quoad usque sedata esset
 persecutio. Hujusmodi mala Alex-
 andrinum Episcopum excepere, post
 crebras partim à Christianis, partim à
 Gentilibus illatas ei persecutiones at-
 que arumnas. Porro Præsides Provin-
 ciarum ex Imperatoris superstitione oc-
 casionem lucrandi captantes, ultra
 quam mandatum fuerat à Principe,
 Christianos vexabant nunc pecuniæ
 majorem vim quàm oportebat, ab illis
 exigentes: interdum etiam tormenta
 corporibus eorum infligentes. Hæc Im-
 perator cum probe sciret, negligebat
 tamen: & Christianis ob eam causam
 ipsum aduentibus ita respondit: vestrum
 est patienter ferre aliorum injurias: hoc
 enim est præceptum Dei vestri.

ζητήσιν ἡρώτων τὰς πρὸ ἀθανάσιον, ἢ πρὸ ἀθα-
 νάσιον τεθείαι. οἱ δὲ, ἐγγύς αὐτῶ πρὸ εἶναι
 ἐμύλων καὶ εἰ ἴπασσυσειεν, ὅτι εἰς μακροῦ
 αὐτὸν καταλήψασθαι ἔλεγον καὶ ἔτασ οἱ μὲν
 ᾤδασατε ἀπένες, στυλόνως μάτω ἐδίωκοι
 ἢ διαφυγὼν, τὴν ἀλεξάνδρειαν λαθραῖως
 κατέλαβε καὶ ἐκεῖ λαθάνων διήγη, εἰς ἐκ
 διωγμὸς ἐπαύσατο τοιαῦτα μὲν ἐν μὲν
 τὰς πολλὰς χριστιανικὰς διωγμὰς, καὶ τὰ
 παρ' ἑλλήνων κακὰ, τὸν Ἀλεξάνδρειας ἐπι-
 σκοπον διεδέξατο οἱ μὲν τοῦ κτ' τὰς ἐπαρχίαι
 B ἄρχοντες, καὶ ἐθὼ οἰκίαι κέρδους τὴν τῶ βασι-
 λέως θρησκείαν νομισαίτες, πέρα τῶν βασι-
 λικῶν πρῶσαγματῶν τὰς χριστιανὰς καὶ
 διεπίθεσαν χρεῖματα μὴν πλείονα ἢ ἐχρῶ
 εἰσπραπόμενοι ἐστὶ ὅτε καὶ Ῥωμαϊκὰς ἡμι-
 ρίας πρῶσαγόνοισι ταῦτα μαυθάνων ὅτι
 σιλεύς πρῶσαῖα ἢ τοῖς χριστιανοῖς πρῶσα
 τε πρῶσαελεθῶσι αὐτῶ, ὑμέτερον ἐστὶν, ἐλεῖ
 αὐτὰς πάροχιας κακῶς ὑπομένειν τῶ
 ἔ ὑμέτερον Θεὸ τὸ πρῶσα γέλημα

CAPUT XV.

De iis qui regnante Juliano apud Merum Phry-
 gia urbem martyrio perfunsi sunt.

Eodem tempore apud Merum ur-
 bem Phrygiæ Præles Provinciæ
 Amachus templum aperiri jussit, &
 sordes quæ longinquitate temporis in eo
 coacervatæ erant, exportari: statuas
 denique illic positas expoliri præcepit.
 Hoc illius factum, Christianorum ani-
 mis gravem incussit dolorem. Itaque
 Macedonius quidam & Theodulus ac
 Tatianus, zelo Christianæ religionis
 incensi, eam indignitatem ferre mini-
 me potuerunt. Sed incredibili quod-
 dam virtutis amore flagrantes, noctu
 in templum irruunt, & statuas omnes
 confringunt. Quo facto Præles gra-
 viter commotus, cum multos in ea ur-
 be qui prorsus infontes erant, supplicio
 afficere vellet; auctores facinoris ultro
 sese obtulere: & pro veritatis defensione
 ipsi occumbere maluerunt, quàm sine-
 re ut alii ipsorum vice occiderentur. Eos
 igitur comprehendens judex, jubet ut
 facinus ab ipsis perpetratum eluant sa-
 crificando: ne ita fecerint, supplicium
 interminatur. At illi utpote gene-
 roso animo præditi, spretis ejus minis,

C Κεφ. ιε'.
 Πρὸς τὴν ἐν μρω τῆ πόλει τῆ Φρυγίας, ὅτι Ἰουλιανὸς
 μαρτυρησάντων
 EN γενὴ τῆ μρω πόλει τῆ ἐπαρχίας
 Φρυγίας ἀρχων ἦν ἀμάχιος, τὸ πρῶτον
 ἐθὼ ἀνοιγῆναι πρῶσαῖα, ἐκκαθαίρειν αὐ-
 τὸν ἐκ τῶ χρεῖος σωμαχθέντα ῥύπον ἐκείνῳ
 καὶ τὰ ἐν αὐτῶ ἀγάλματα ἐπιμελείας τῶ
 τῶτο γωόμενον, σφόδρα τὰς χριστιανὰς ἐ-
 πὶ μακεδόνι. δὲ πρὸς καὶ θεόδουλος καὶ τα-
 νός, ἡλῶ ἔ χριστιανισμῶ, τὴν λύπην ὁλοκρῶ-
 καν ἀλλ' ἐνθερμον τὸ φρόνημα πρὸς χρι-
 D κλημένοι, νυκτὸς εἰς τὸν ναὸν εἰσπηδῶ-
 ῖες, πτωτῶσιν τὰ ἀγάλματα ἔ ἢ ἡ γὰρ
 νῶ ἐπὶ τῶ γεγονότι σφόδρα χαλεπήναι αὐ-
 καὶ πολλὰς τῶν κτ' τὴν πόλιν ἀναπίων αὐ-
 ρεῖας πρῶσα δ' ἀζονί. πρῶσα φέρειν αὐτῶ
 αὐθὲν ἔ πρῶσα γαμῶ καὶ μᾶλλον αὐ-
 ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀποθνήσκων ἠρέντο,
 ἰδεῖν ἑτέρας ἀνθ' ἑαυτῶν ἀποθνήσκονας
 τὰς λαβὼν ὁ ἡγεμὼν, ὡς ὑπὲρ ἔ ἀδυνα-
 7. ἔ παρ' αὐτῶν ἡρομένε, διὰ θυσίας αὐ-
 λογεῖας ἐκείνῳ μὴ ποιῆναις ἢ τῶτο
 μωρεῖας ἠπειλεί οἱ δὲ, ἡρναῖοι τὸ φρῶσα
 ὄντες, μικρὰ τῶν ἀπειλῶν φρογῖσται